

KAKSI AIKAMME SUURTA IHMETTÄ ARABIMAAILMASSA

Kreikkalaisessa lehdistössä on kerrottu kahdesta suuresta ihmeestä, jotka ovat viime aikoina herättäneet paljon hämmennystä arabimaailmassa. Ehkä Jumala toimii arabimaissa tänään erityisesti juuri ihmeiden kautta, koska kristinuskon julistaminen muilla tavoin on siellä äärimmäisen vaikeaa.

Egyptiläisen hotzan kääntyminen kristityksi

Kuten entinen hotza ja nykyinen ortodoksikristitty itse kertoo, hänen pieni tyttärensä kärsi parantumattomasta sairaudesta. Mies kiersi tyttärensä kanssa lukemattomat sairaalat ja vieraili monien lääkäreiden luona Egyptissä, jossa vielä hetki sitten eli, ja ulkomaillakin. Lähes kaikki lääkärit päätyivät asiassa samaan näkemykseen. He tosin suosittelivat erilaisia hoitotoimenpiteitä, mutta painottivat, ettei niillä silti pystyttäisi estämään väistämätöntä pikaista kuolemaa. Koska lääkärit eivät enää uskoneet lapsen paranemiseen, he kehottivat isää viemään hänet kotiin. Tuo epätoivoinen muslimi-isä ja hyvä-ääninen hotza rukoili luonnollisesti päivittäin Allahia auttamaan.

Eräs miehen läheisistä ystävästä, joka näki hänen surunsa, kehotti häntä panemaan ristin tyttärensä tyynylle. Ehdotuksen kuullessaan hotza protestoi: “En voi tehdä mitään tuollaista. Minä en petä uskoani...” Ajatus ristikästä jäi kuitenkin askarruttamaan häntä. Kertomatta kenellekään hän osti ristin ja pani sen tyttärensä tyynylle, kun oli huoneessa kahden tämän kanssa. Päivät kuluivat, ja tyttö vaipui koomaan kadottaen kokonaan yhteyden ympäröivään maailmaan. Kaikki perheenjäsenet ja hotzan kotipaikkakunnan ihmiset elivät kohtalokkaan kuolemanhetken odotuksessa. Epätoivoinen isä istui lapsen vierellä yötä päivää ja itki. Hänen sisimmässään piili kuitenkin jonkinlainen toivo siitä, että jokin käänne asioissa tapahtuisi, kuten hän nyt jälkikäteen tunnustaa.

Eräänä iltana, kun murheellinen isä piti kiinni tyttärensä kädestä, hän näki, miten tyynyllä olevasta ristikästä lähti sokaisevan kirkas valo, joka levisi koko vuoteen ylle. Aluksi hän luuli näkevänsä unta tai kuvitteli, että suru oli jotenkin sekoittanut hänen ajatuksensa. Hän näki valon kuitenkin täysin selvästi. Yhtäkkiä tytär nousi vuoteesta ja sanoi hänelle: “Isä, minun on nälkä; tuo minulle jotain syötävää”! Yllättynyt hotza ei kyennyt tajuamaan, mitä oli tapahtunut. Hän meni keittiöön ja hänen ilonhuutonsa herätti sekä hänen vaimonsa että naapurit. Hetken kuluttua talo oli täynnä kansaa. Mies kertoi kerta toisensa jälkeen, mitä tarkalleen oli tapahtunut. Hän puhui yhtenä ristin kautta tapahtuneesta ihmeestä. Hän soitti myös ystävälleen, joka oli kehottanut häntä panemaan ristin tyttären tyynylle, ja kiitti tätä.

Hotzan naapurit ja ystävät yrityivät omistaa ihmeen pyhälle Georgiokselle, jota muslimitkin kunnioittavat, mutta isä oli tullut tuntemaan ristin voiman, sillä hän oli kokenut henkilökohtaisesti ihmeen. Tyttö oli parantunut täydellisesti sairaudestaan, niin että häntä hoitaneet lääkärit, jotka tunsivat sairaustapauksen, eivät uskoneet silmiään, kun uudet tutkimustulokset olivat täysin moitteettomat.

Muutaman päivän päästä ihmeestä hotza teki päätöksensä. Hän sanoi vaimolleen liittyvänsä Ortodoksiseen kirkkoon. Aluksi vaimo vastusteli, sillä hän ajatteli muslimien taholta koittavia vainoja, jotka kohtaisivat hänen miestään ja koko heihin perhettään. “He tappavat meidät”, hän sanoi. Mies oli kuitenkin jo valinnut tiensä ja ilmoitti, että he muuttaisivat pysyvästi pois Egyptistä. “Otamme ortodoksisen kasteen ja elämme jossakin muussa maassa.” Näin he myös tekivät.

Tieto siitä, että hotza oli liittynyt Kristuksen oikeauskoiseen kirkkoon, levisi laajalle niin kau-

pungissa, jossa hän oli palvellut, kuin yleisesti muslimipapistonkin keskuudessa. Nykyään tuo entinen hotza ja hiljattain kastettu ortodoksikristitty opiskelee ortodoksista teologiaa. Muslimit kuitenkin ovat merkinneet mustalle listalle sekä hänet että hänen perheensä; heitä etsitään ja uhkaillaan... Juuri tästä syystä emme voi paljastaakaan heistä tarkempia tietoja.

Julkaistu Kreikassa ilmestyvissä lehdissä Stylos Orthodoxias 60/2005 ja Ellinorthodoksi polytekni oikogeneia 108/2005

Syyriassa tapahtunut suuri ihme

Vuoden 2004 joulukuussa eräs saudiarabialainen muslimi oli paljon esillä tiedotusvälineissä. Hän kertoi niissä järäsyttävän tositaipauksen, jonka hän koki ja joka muutti koko hänen elämänsä. Hän kertoi sen televisiossa ja radiossa, minkä lisäksi se julkaistiin sanoma- ja aikakauslehdissä eri puolilla Saudi-Arabiaa ja Palestiinaa sekä nähtävästi vastaavalla tavalla myös niiden naapurimaissa. (Siitä on kerrottu myös arabiaksi internetissä, mutta en tiedä tarkemmin sivustojen osoitetta.)

Tuo saudiarabi oli aikoinaan mennyt naimisiin muslimityön kanssa, joka oli rikas mutta hedelmätön. Vuodet kuluivat, eivätkä he kyenneet saamaan lapsia, vaikka heillä oli paljon rahaa ja he kävivät monien lääkärien luona. Miehen vanhemmat kehottivat häntä ottamaan itselleen toisenkin vaimon, sillä heidän lakinsa sallii tämän aina neljään vaimoon asti. Koska mies oli väsynyt ja hyvin murheissaan, hän otti vaimonsa mennäkseen tämän kanssa lomamatkalle naapurimaahamme Syyriaan. Hän halusi virkistäytyä ja unohtaa hetkeksi kaikki huolet. Syyriassa hän vuokrasi loistoauton ja pyysi kuljettajaa näyttämään heille kaikki Syyrian maalliset nähtävyydet. Kuljettaja pani merkille, että pariskunnan kasvoilta kuvastui katkeruus, kärsimys ja ahdistus. Kun he olivat ensin levänneet kunnolla, kuljettaja rohkaisi mielensä ja kysyi, miksi he eivät näyttäneet tyytyväisiltä. Johtuiko se kenties hänestä? Eikö jokin hänen tavassaan opastaa ja esitellä paikkoja miellyttänyt heitä? Pariskunta avasi hänelle sydämensä ja kertoi hänelle lapsettomuudestaan.

Muslimikuljettaja sanoi heille, että Syyriassa on ortodoksikristittyjen ylläpitämä Seednayan Jumalanäidin luostari – Seednaya on arabiaa ja tarkoittaa Valtiatarta – ja monet lapsettomat pariskunnat menevät sinne etsimään apua Jumalanäidin ihmeitatekevältä ikonilta. Siellä he saavat palan ihmeitatekevän ikonin edessä palavan lampukan sydäimestä. Naiset nielevät sen, ja sitten kristittyjen ”Maria” antaa heille heidän odotuksensa ja uskonsa mukaan. Saudiarabi ja hänen vaimonsa innostuivat kuulemastaan ja käskivät kuljettajaa viemään heidät Seednayaan ”kristittyjen Valtiattaren” luo. Mies sanoi vielä antavansa kuljettajalle 20.000 dollaria ja luostarille 80.000 dollaria, mikäli heidän toiveensa toteutuisi ja he saisivat lapsen.

Niin he menivät luostariin, toimivat siellä kuten tällaisissa tilanteissa oli tapana ja lähtivät sitten kotimatkalle. Pian kotiin paluun jälkeen naisen todettiin olevan raskaana. Muutamien kuukausien kuluttua hän synnytti suloisen, terveen ja kauniin pojan, joka oli Jumalanäidin ihme heille.

Heti vaimonsa synnytyksen jälkeen saudiarabi halusi täyttää lupauksen, jonka oli antanut. Niinpä hän soitti tuolle tutulle kuljettajalle ja pyysi, että tämä saapuisi noutamaan hänet Damaskoksen lentokentältä. Kuljettaja oli kuitenkin paha ja kavala. Hän kertoi asiasta kahdelle toverilleen ja kutsui heidät mukaansa lentokentälle rikasta miestä vastaan, sillä he aikoivat vieksaasti surmata hänet ja ryöstää hänen rahansa jakaakseen ne keskenään.

Näin todella kävikin. Nuo kolme miestä noutivat saudiarabin lentokentältä. Matkan aikana tuo

onneton, joka ei aavistanut mikä häntä odottaisi, lupasi ilonsa vallassa antaa kuljettajan kahdelle ystävällekin 10.000 dollaria mieheen. Kyyditsijät eivät kuitenkaan vieneet häntä luostariin vaan ajoivat syrjäiselle seudulle, missä surmasivat hänet: ensin he iskivät irti hänen päänsä, minkä jälkeen he katkaisivat vielä hänen raajansakin – sekä kädet että jalat. Rahanhimo kuitenkin sokaisi heidät, niin etteivät he osanneet kunnolla ajatella tätä rikollista tekoaan. Sen sijaan, että olisivat jättäneet ruumiin surmapaikalle, he laittoivat sen auton tavaratilaan otettuaan ensin vainajalta rahat, kellon ja kaikki muut arvoesineet. Sitten he lähtivät etsimään jotakin toista yksinäistä paikkaa heittääkseen ruumiin sinne.

Kansallisella valtatiellä heidän autonsa meni rikki ja pysähtyi keskelle ajoväylää. He menivät katsomaan, mikä autolle tuli ja miksi sen moottori sammui ja jätti heidät pulaan. Eräs ohikulkeva autoilija, joka huomasi tilanteen, pysähtyi oma-aloitteisesti auttaakseen heitä. Koska miehet kuitenkin pelkäsivät kauhean rikoksensa tulevan ilmi, he antoivat ymmärtää, etteivät tahtoneet apua. Ennen poislähtöään tuo ohikulkumatkalla ollut autoilija kuitenkin huomasi, että rikkimenneen auton tavaratilasta vuoti verta. Tämän vuoksi hän ilmoitti asiasta hetken kulluttua tapaamilleen poliiseille ja kohotti näitä käymään tarkastamassa, mitä oli tapahtunut, sillä hänestä nuo kolme miestä vaikuttivat epäilyttäviltä.

Poliisit saapuivat paikalle ja huomasivat veren ajoväylällä. He antoivat miehille käskyn avata tavaratilan. Kun nämä avasivat sen, saudiarabi astui sieltä ulos ilmielävänä ja terveenä, tosin verissään mutta ommeltuna. Hän näytti aataminomenansa kohtaa sanoen: “Jumalanäiti sai juuri valmiiksi viimeisetkin tikit kaulallani ommeltuaan sitä ennen koko muun ruumiini.” Tuo paha ja rikollinen taksimies menetti järkensä, samoin hänen toverinsa. He sekosivat ja heidät vietiin käsiraudoissa vankimielisairaalaan. Menessään he huusivat kuin riivatut: “Me tapoimme sinut, me silvoimme sinut, me katkaisimme sinulta pään. Miten sinä voit elää?”

Saudiarabi meni viranomaisten luo varmentaakseen ilmiselvän ihmeen. Oikeuslääkärit, erilaiset asiantuntijat ja poliisit tutkivat hänet ja todistivat ihmeen allekirjoituksillaan. Ommelten jäljet olivat ja ovat edelleenkin silmin havaittavat. Mies oli kuin juuri kokoon kursittu. Hän julisti ja vakuutti: “Jumalanäiti ompeli minut, ja hänen Poikansa voima herätti minut henkiin!” Sitten kuolleista herännyt ja parantunut mies kutsui puhelimitse kaikki omaisensa Syyriaan. He menivät luostariin ja kiittivät Seednayan Jumalanäitiä. He rukoilivat ja ylistivät siellä Jumalaa. Sen sijaan, että mies olisi antanut Seednayan Jumalanäidille lupaamansa 80.000 dollaria, hän antoikin luostarille 800.000 dollaria suuresta laupeudenteosta, jonka Jumalanäitimme oli hänelle tehnyt.

Nykyisin mies kertoo yhtenästä tuosta liikuttavasta ihmeestä ja aloittaa kertomuksensa aina sanoilla: “Kun olin muslimi, minulle sattui niin, että – – ” antaen näin ymmärtää, ettei hän enää ole muslimi, ei liioin hänen perheensä. Tämä ihme järjestytti arabiankielisiä muslimimaita ja koko Lähi-itää sekä synnytti niissä kuohuntaa ja suurta hämmästyä.

“Herra meidän Jumalamme elää,
voimien Jumala.”

Isä Ignatios
Paimenten luostarin igumeni
Bet Zahur, Betlehem
(omakätinen allekirjoitus ja luostarin leima)